

kott helyet. Barabási Rezső pedig az újra való fogékonyság, a friss szakirodalom követése fontosságának fölismeretetésében, illetve a technikai tudás fejlesztése tényleg volt mestere. És ez a praktikus gondolkodású, már-már „technokrata” vonzalmú Faragó Lili magát a könyvet műtárgyként becsülte és szerette. Többször idézett interjújában maga mondta: „*A könyvnek nemcsak a tartalma volt fontos számomra: a könyvet esztétikai objektumnak is tekintem. A megjelenési forma, a szép külső, a tipográfia, az illusztráció mindig felkeltette a figyelmemet. Ha a tartalom és a forma szépsége összetalálkozott, ez ugyanolyan élményt nyújtott számomra, mint a szép zene: a harmónia tökéletességének élményét.*”

Faragó Lili, aki kipróbálta magát a műszaki és az iskolai könyvtárosságban, aki egy évtizedig vezette az Országos Széchényi Könyvtár katalogizáló munkálatait, aki tanulmányokat írt és kiadványokat szerkesztett, valódi inyenc élvezője volt a könyv- és képzőművészetnek, valamint a zenének.

Nyugdíjasként is aktív maradt, részt vett az OSZK hungarika-kutatásaiban, rendszeresen készített szemléket a *Könyvtári és Dokumentációs Szakirodalom* számára; ezzel – ahogy mondta – „*azsúrban maradt*” a szakma friss fejleményeivel.

A Könyvtáros-interjúban mondta: „*A könyv, könyvtár, a művelődés ügye nem 'hivatali munka', hanem egész életre szóló elhivatottság, szép és okos szenvedély*”. Élete és pályája ennek a szép és okos szenvedélynek a jegyében telt el, és halála után ennek példáját örökíti a fiatalabb könyvtáros generációkra. Ezzel is maradandót és emlékeztetőre méltót alkotott.

Rácz Ágnes–Mezey László Miklós

Zvara Pál
(1930–2010)

Zvara Pál, a kiskunfélegyházi városi könyvtár igazgatója 1959-től 1991-ig vezette az intézményt.

1930. augusztus 22-én, Kondoroson született és 2010. december 15-én, Kiskunfélegyházán hunyt el. Hamvait december 30-án, a helyi Felsőtemetőben helyezték el.

1959-ben, a „népkönyvtárak” megalapításának tizedik évében jött a félegyházi városi könyvtárba dolgozni. Tanári pályáját cserélte fel az akkor még mostoha körülmények között működő félegyházi könyvtárral. Fiatalos lendülettel, igazi hivatástudattal lépett a Hattyúház falai közé.

Nehéz időszak volt ez, hőskorszaknak is nevezi a könyvtáros szakma.

A szó igazi értelmében volt az: mostoha körülmények, nehéz feltételek, füstölő szenes kályhák jellemezték az időszakot. Csak ráadás volt a 11 községi könyvtár és a 64 könyvtári egység. Igazgató úr csekély létszámú, háromszemélyes kollektíva élén kezdte el a munkát.

Kitartó munkája eredményekét könyvtári célokra megszerezte a Hattyúházat. Sok-sok harc előzte meg 1966. január 30-át, amikor a restaurált műemléképületben megnyílt a könyvtár.

Állandó harcot vívott a könyvbeszerzési keret emeléséért, a dolgozók fizetésének javításáért.

A '70-es években, a TIT helyi szervezete elnökeként kezdte el a Földrajzi szabadegyetemi sorozat szervezését, amely napjainkig is kedvelt és látogatott program. A különféle könyves ünnepeken a jóvoltából sok íróval, költővel találkozhatunk a félegyháziak.

Jelentős eredmény volt, amikor 1986-ban, a Hattyúházból a volt IBUSZ-iroda helyiségeibe, méltó körülmények közé került a gyermekkönyvtár.

A raktározás minden könyvtárnak gondot okozott. A Dózsa György utcai raktáron kívül több tanyai iskola épületében is voltak a könyvtárnak könyvei (Selymes, Izsáki úti iskolák).

Az állomány bővülésével mindinkább szűkösnek bizonyult a Hattyúház. Többféle megoldás körvonalazódott a könyvtár bővítése tekintetében, ígértek átalakítást, bővítést. Sőt a kultúrpalota tervei is elkészültek. Mindezek az elképzelések sajnos, nem valósultak meg. A könyvtár, a kultúra mindig mostoha gyermeke volt a tanácsvezetőknek.

A '90-es évek elején nagy erőfeszítések árán megnyílhatott a könyvtár zenei részlege, ezzel régi igény és kívánság teljesült a könyvtár, a könyvtárosok életében. A városi könyvtár bővítésén túl szívügyének tekintette a környező települések könyvtárainak fejlesztését is, a területi ellátórendszer szervezését.

Igazgatói munkája során olyan gyűjtemény kialakulását segítette az intézményben, amely megalapozta azt, hogy ma is ismert és elismert a kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Városi Könyvtár.

Hosszabb ideig volt a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Bács-Kiskun megyei szervezetének elnöke, amely feladatot lelkiismeretesen látta el.

Zvara Pál könyvtárosi életútja során maradandót alkotott a hazai könyvtárügyben, Bács-Kiskun megyében, Kiskunfélegyházán a városi könyvtár alapjainak lerakásában, az intézmény fejlesztésében és működtetésében.

Munkásságának elismeréseként többször részesült rangos elismerésben.

Emlékét megőrizzük, szellemi hagyatékát ápoljuk és továbbörökítjük.

Kállainé Vereb Mária